

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Jiřího Vyvadila a JUDr. Elišky Cihlářové v právní věci stěžovatele **H. W. K.**, zast. JUDr. Pavlem Vespalcem, advokátem se sídlem v Plzni, Na Jíkalce 13, za účasti **Krajského úřadu Plzeňského kraje**, odboru dopravy a silničního hospodářství, se sídlem v Plzni, Škroupova 18, v řízení o kasační stížnosti podané proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 11. 1. 2005, č. j. 17 Ca 3/2004 – 30,

t a k t o :

Usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 11. 1. 2005, č. j. 17 Ca 3/2004 - 30, **se z r u š u j e** a věc se vrací tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Stěžovatel se domáhá přezkoumání v záhlaví uvedeného usnesení Krajského soudu v Plzni (dále jen „krajský soud“), kterým byla odmítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje ze dne 31. 5. 2004, č. j. DSH/2889/04. Krajský soud odůvodnil napadené rozhodnutí tím, že stěžovatel nepředložil plnou moc se všemi náležitostmi, když jednak plná moc neobsahovala odkaz na soudní řád správní, jednak v ní nebyla uvedena konkrétní věc, jednak posléze předložený originál plné moci neodpovídal svým textem původně zaslané kopii plné moci a konečně zpochybňoval, zda předložená plná moc a kopie plné moci byla vůbec projevem vůle stěžovatele k sepsání a podání žaloby a jeho zastupování před soudem. Z těchto důvodů pak žaloba stěžovatele nesplňovala podmínky řízení, neboť na jedné straně nebyla samotným stěžovatelem podepsána a na druhé

straně nebylo možné přihlídnout k plné moci postižené shora uvedenými vadami. Proto krajský soud žalobu podle § 37 odst. 5 s. ř. s. odmítl.

Stěžovatel ve včas podané kasační stížnosti uvedl, že podal krajskému soudu žalobu ze dne 5. 8. 2004, ke které připojil toliko kopii plné moci. Usnesením krajského soudu ze dne 20. 8. 2004 byl vyzván, aby mimo jiné předložil plnou moc k sepsání a podání žaloby a zastupování žalobce před soudem. Protože stěžovatel je státním občanem SRN a bývá často na cestách, požádal právní zástupce stěžovatele podáním ze dne 9. 9. 2004 o prodloužení lhůty k doložení originálu plné moci, a to do konce měsíce září 2004. Této žádosti soud 15. 9. 2004 vyhověl. Při návštěvě stěžovatele v jeho kanceláři došlo k podpisu nové plné moci, jelikož stěžovatel originál plné moci u sebe neměl. Text této plné moci se liší od textu uvedeného na faxové kopii z toho důvodu, že se stěžovatel řídil pokynem soudu ze dne 20. 8. 2004, který požadoval plnou moc k sepsání a podání žaloby a zastupování žalobce před soudem, nikoliv tedy pouze k podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu, jak bylo uvedeno ve faxové kopii původní plné moci. Originál byl zaslán Krajskému soudu v Plzni, následně byl přípisem Krajského soudu v Plzni opět vyzván k zaslání plné moci ve lhůtě 15 dnů, neboť dle názoru soudu plná moc neobsahovala zmocnění pro soudní řád správní. Vzhledem k tomu, že stěžovatel žije v SRN, požádal zástupce krajský soud o prodloužení 15 denní lhůty do konce ledna 2005, avšak v mezidobí krajský soud rozhodl. Stěžovatel dále zpochybňuje domněnku, že ani podpis na kopii originálu předložené plné moci se nejví jako podpis jedné osoby a dále, že není možné úplně zjistit, zda předložená plná moc a kopie plné moci byla projevem jeho vůle k sepsání a podání žaloby a jeho zastupování před soudem, když plná moc neobsahuje zmocnění pro soudní řád správní a nevyhovuje ani zmocnění pro konkrétní věc. Stěžovatel dále namítá, že jej zarazí úvaha soudu, že se nejedná o podpis jedné osoby a prohlašuje, že všechny plné moci založené ve spise podepsal.

Ze soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že usnesením ze dne 20. 8. 2004 byl stěžovatel vyzván, aby doložil plnou moc k sepsání a podání žaloby a jeho zastupování před soudem ve lhůtě 15 dnů a dále k odstranění vad v náležitostech žaloby. Zástupce stěžovatele kromě doplnění a upřesnění žaloby předložil soudu fotokopii plné moci ze dne 5. 8. 2004 a požádal o prodloužení lhůty k předložení originálu do konce měsíce září 2004. Fotokopie plné moci je ze dne 5. 8. 2004 a je určena k podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu. V podání ze dne 16. 9. 2004 předložil stěžovatel soudu originál plné moci ze dne 5. 8. 2004, ve které po úvodním textu: „aby mě obhajoval, resp. ve všech právních věcech zastupoval, aby vykonával veškeré úkony, přijímal doporučované písemnosti... je text: Tuto plnou moc uděluji jako zvláštní plnou moc k sepsání a podání žaloby a zastupování před soudem.“

Nejvyšší správní soud přezkoumal na základě kasační stížnosti napadené rozhodnutí v souladu s ust. § 109 odst. 2 a 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a z důvodů, které uplatnil stěžovatel v kasační stížnosti, a přitom sám neshledal vady uvedené v odst. 3 citovaného ustanovení, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti.

Kasační stížnost je důvodná.

Podle § 37 odst. 5 s.ř.s. předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.

Podstata souhrnu námitek stěžovatele spočívá v tom, že vadu podání odstranil, když předložil plnou moc zástupce, u které ze souvislosti, zejména z faktu, že byla opravena na základě výzvy soudu, je zřejmé, jaké věci se týká, kdo je zmocnitelem a kdo zmocněncem.

Podle § 35 odst. 2 s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, účastník může být zastoupen advokátem, popřípadě jinou osobou, která vykonává specializované právní poradenství podle zvláštních zákonů, týká-li se návrh oboru činnosti v nich uvedených.

Podle § 28 odst. 1 o. s. ř. za užití § 64 s. ř. s. zástupci, jež si účastník zvolil, udělí písemně nebo ústně do protokolu procesní plnou moc nebo plnou moc jen pro určité úkony.

Udělení plné moci je třeba soudu vždy prokázat. To se může stát listinou obsahující prohlášení účastníka, jímž pověřuje zmocněnce svým zastupováním. Tuto písemnou plnou moc lze nahradit prohlášením účastníka učiněným ústně do protokolu. Z listiny (z protokolu) musí být rovněž zřejmé, že zmocněnec plnou moc přijal. Při posuzování, zda písemná plná moc nebo ústní prohlášení účastníka o udělení plné moci mají potřebné náležitosti, je třeba vzít především v úvahu, zda spolehlivě prokazují oprávnění označeného zástupce jednat za účastníka řízení; smyslem těchto procesních úkonů je totiž prokázat soudu udělení plné moci. V případě, že je možné bez pochybností takové oprávnění dovodit z obsahu plné moci, ústního prohlášení účastníka, popřípadě z okolností, za kterých byla písemná plná moc soudu doručena nebo za kterých bylo učiněno ústní prohlášení, nemají případné vady v písemné plné moci nebo ústního prohlášení účastníka o udělení plné moci za řízení význam. V projednávané věci je nepochybné, že plná moc předložená na výzvu krajského soudu byla předložena ve věci touto výzvou vymezené. Není tedy nejmenších pochyb, jaké věci se týká, kdo je zmocnitelem a kdo zmocněncem. Tento závěr se logicky promítá i do řešení konkrétních námitek stěžovatele, které v jejich souhrnu lze shledat důvodnými.

Nejvyšší správní soud především musí přisvědčit stěžovateli, že mu nelze vytýkat, že předloženou plnou upravil na základě výslovné výzvy krajského soudu. Obtížně totiž stěžovateli může být krajským soudem vytýkáno, že předložená plná moc má jiný obsah, když mu tento odlišný obsah ve výzvě sám předepsal.

Nejvyšší správní soud rovněž nepokládá za vadu, že plná moc stěžovatele neobsahuje výslovný odkaz na soudní řád správní. Pokud v minulosti Nejvyšší správní soud na této podmínce trval, bylo to za zcela jiné situace v souvislosti s řízením o kasační stížnosti, kdy se stěžovatel dovolával plné moci předložené před účinností s. ř. s., tedy v době, kdy předložená plná moc objektivně nemohla zahrnovat též oprávnění k zastupování v řízení o kasační stížnosti.

Lze proto uzavřít, že stěžovatel předložením originálu plné moci na základě výzvy krajského soudu odstranil vadu podání, spočívající v nepředložení řádné plné moci, a nebyly

proto splněny zákonné podmínky pro odmítnutí věci podle § 37 odst. 5 s. ř. s. z tohoto důvodu.

Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud napadené rozhodnutí krajského soudu podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Podle odst. 2 téhož ustanovení rozhodne krajský soud v novém rozhodnutí i o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti. Podle odst. 3 téhož ustanovení je krajský soud vázán právním názorem vysloveným v tomto zrušovacím rozhodnutí.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. července 2005

JUDr. Radan Malík
předseda senátu